

Αριθμ. 39^{ος}

Δεύτερον έτος.

Τὰ πλείω δρέπη, τοῖς πλεόνοις
Φραγκλ.

Μεσολόγγιου, 16 Μαΐου. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Δὲν εἶναι κἀνεὶς λαδὸς πλέον εἰς Ἰην Εὐρώπην, ὅστις νὰ μὴν ἐφανέρωσε Τὰ ὑπὲρ Ἰης Ἑλλάδος εὐγενῆ τα αἰσθήματα. Καὶ ποτὲ βέβαια δὲν ἔσταθε μεγαλητέρα ἀπὸ Ἰην Ιωρίνην μεταξὺ Βασιλέων καὶ λαῶν Ἰης Εὐρώπων σύμμονία· καὶ πάντας ἀφ' ἑτέρων μέρης εἰς μόνην Ἰην Γαλλίαν θελκτικώτερον παριστάνεται μετὰ Ιοσούτας Ιαραχῆς ἡ γυλυκυτάτη αὐτῇ συμφωνία. Ἐχει δὲ πολιτικὴ μυστήζια· Ιωνα τὰ ὄποια χρεωτοῦμεν ὥπερ σεβώμεθα· ἐν μόνον πρᾶγμα ἡ-
καύρομεν, ὅτι αὐδὲν γεννιτον αἰσθήμα δυνά-
μεθα νὰ πέσειμενωμεν Τὸ ὄποιον πεὸ Ιοσούτων
χρόνου αἱ καρδίαι Ιοῦ Καρίλε, Ιοῦ ἀγίης Λε-
ηδούσιας καὶ Ιοῦ ἀξίων νιῶν καὶ διαδόχες Ἐρρίκου
Τοῦ Δ'. δὲν συνέλαθον.

Αἱ γενναῖαι αὗται ιδέαι, καὶ οἱ Χριστια-
νικότατοι καὶ φιλανθρωπικότατοι στοχασμοὶ
ἴσαι μὲν ὑψηλὴν φωνὴν ἐφανερώθησαν εἰς Τὰς
καρδίας Τῶν γενναίων Γάλλων. Βλέποντες
οὗτοι Τὸ ἀκράτηρόν Ἰης Φηριώθες Ιοῦ Ισλαμι-
σμοῦ ἐκδικήσεως, θεωρούντες Τὴν ὄραίν Χί-
εν κατερημωμένην, Τὴν Ιερομερανήν Ιοῦ Ψαρρῶν
ηῆτιν Ἰστερφωμένην, Τὴν Ἀλτικήν καὶ Κόριν-
θον εἰς ἀξιοδάκρυτον κατάστασιν καὶ Τὸ μαντεῖον
Τῆς Δοδώνης κατεδαφισμένον, παρατηροῦν-
τες Τελευταῖον Τέσταρα μιλλιούνια ἀνθρώπων,
Τέσταρα μιλλιούνια Χριστιανικῶν ψυχῶν ἐγκα-
ταλελειμμένων, καὶ προσφερούμενων ως ἔκα-
τομβαῖ πλοιόσια Τῆς Μεσηλμανικῆς μαχαίρας,
παρρήσιαζονται σήμερον προσφέροντές μας Τὰς
Βοηθείας των. Ἐνούμενος οἱ παιδεῖς Ιοῦ Α.

Λεδούσιας μὲν Ιοῦ Πριγάδος ἐκ Τῆς Λυών,
ρίστεσοι Τὰ βλέμματά των εἰς Τὴν νέαν Ἑλλά-
δα, καὶ κλαίεσι Τὰς δυστυχίας μας. Δὲν
μᾶς λυποῦνται δμως διὰ λόγων μόνου, ἀλλ'
ἐκτείνεται χεῖρα ἀρωγὸν, καὶ πραγματικῶς
Βοηθοῦσι Τὰς χρείας μας· οἱ δὲ Ἑλληνες
εὐγνωμονοῦντες, δὲν δύνανται ἀλλην ἀμοιβῆν
νὰ προσφέρωσιν, εἰμὶ Τὴν παρδίαν των πλήρη
εὐφροσύνης, βλέποντες ὅτι Ιοῦ Θεοδοσίου οἱ
ἀπόγονοι καὶ οἱ Ιοῦ Βελισσαρίου μιμηται δὲν ἀλη-
στρονήθησαν εἰς Τὰ χείλη Ιοῦ Σένα καὶ Τῆς Τα-
μετίας.

Διὰ νὰ κοινόποιήσωμεν λόγιαν Τὰ εὐγενῆ
Ταῦτα Ιῶν Γάλλων αἰσθήματα, δημοσιεύμεν
Τὸ παρὸν ἐγκύκλιον, Τὸ ὄποιον οἱ εὐγενέστε-
ροι Ιης Γαλλίας πολιταὶ ἐτεστήριξαν. Αἰ-
ώνια εἰς Τὰς φιλανθρωπίας καρδίας των εὐγνω-
μοσύνη.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΤΠΕΡ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΗΜΑ-
ΤΙΚΗΣ ΣΤΝΔΡΟΜΗΣ.

Οἱ πληρεξούσιοι Τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως
Τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ ἐτελείωσαν Τὸ ὄποιον
ῆσαν προλαβόντως διορισμένοι νὰ διαπραγμα-
τευθῶσι δάνειον εἰς Λοιδόνιον, ἐπὶ συμφωνίᾳ
Τοῦ νὰ μὴ δεχθῶσι μέχρι Τινὸς διορισμένα καρδοῦ
καν ἐν ἄλλῳ δάνειον, δὲν ἥτο δυνατὸν νὰ δε-
χθῶσι Τὸ παρὰ Ιῶν Γάλλων προσφερόμενον πρὸς
Τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ύπαρξις Τῶν Ἑλλήνων συγκρατηθεῖσα φι-
λανθρωπικὴ Τῶν Γάλλων Ἐταιρεία λυπεῖται,
διέτι η προθυμία της καὶ ὁ ξῆλος Τῶν ὅσα ἐκ

Τῷ μελῶν αὐτῆς ἔμελλε νὰ ἐκτελέστων εἰς Τὴν ἐκπεραιώσιν Τοῦ δανείου Τούτῳ , δὲν ἐπετέλεσαν κατὰ τὸ παρὸν ἄλλο τι , παρὰ νὰ διαδηλώσῃν Τὴν ὄποιαν αἰσθάνονται μεγάλην ἐπιθυμίαν ἀπαντες οἱ φίλοι Τῆς ἀνθεωτότητος , καὶ ἀπαντες οἱ εὐσεβεῖς Τῆς Πατρίδος μας , διὰ νὰ ἑλεσφορήσῃ ὁ ὑπὲρ Τῶν ιερῶν δικαιῶν Τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ Τῆς ἐλευθερίας ἀγῶν Τῶν ἀδελφῶν μας Ἀνατολικῶν Χριστιανῶν .

'Αλλ' ἀρκεῖ Τάχα , ὅτι ἐδείξαμεν Τὰς ὄποιας Τρέφομεν χρηστὸς ἐλπίδας διὰ τὸ αἰσιον Τέλος αὐτοῦ Τοῦ ἀξιομημονεύτε πολέμου , καὶ ὅτι συνεδράμαμεν διὰ νὰ στεγεωθῇ εἰς Τὴν κοινὴν ὑπόδληψιν τὸ ἀξιόπιστον Τῆς Ἐλληνικῆς Διοικήσεως ; ὅχι βέβαια . διότι ἐμπαροῦμεν καὶ πατ' ἄλλον Τρόπουν νὰ προσφέρωμεν εἰς Τοὺς γενναίους ὑπερασπιστὰς Τοῦ Σταυροῦ δραστήρια Βοηθήματα , ἀμιλάμενοι μὲν Τοὺς γείτονάς μας περὶ Τοῦ ιεροῦ Τῆς Ἐλλάδος ἐπιχειρήματος . καὶ ἀντὶ Τοῦ δανείου τὸ ὄποιον εὐγενῆ αἰσθήματα μᾶλλον , ἢ ἐπιλογισμοὶ ἴδιοτελείας συνεπάσσωσαν ὅτι Τάχιστα , ἢ Επαργεία ἡτοις ἐγνωστοποίστεν ἥδη Τὸν σκοπὸν της , καὶ Τὸν Κατάλογον Τῶν Συνιστόντων Τὴν Κεντρικήν της Ἐπιτροπὴν (Comité) μελῶν , λαμβάνει Τὴν Τιμὴν νὰ προβάλῃ πρὸς ἀπαντας Τοὺς ὁμέφρονας Τῶν φιλελλήνων , αὐθόρμητον Τινὰ χρηματικὴν συνδρομὴν , περὶ Τῆς ὄποιας ὄποιαν δήσωτε ποσότητα ὑποσχεβῇ ἔκαστος ὄφειλει νὰ Τὴν πληρότητα εἴτε δλόκητον ἀπαξ , εἴτε ἐκδιαλημμάτων καθ' ὄποιας

διορίας θελήσει .

Αἱ πληρωμαὶ θέλει γίνωνται πρὸς Τοὺς Σηταυροφύλακας Τῆς Ἐπαργείας κυρίας André Cotié , Δρέπος Τῶν μικρῶν σταύλων ἀριθ . 40 .

'Η Ἐπαργεία ὑποχρεοῦται νὰ μεταχειρισθῇ Τὰ ἐκ Τῆς Συνδρομῆς Ταῦτης χρήματα καθὼς ὅδηγηθῇ ἀπὸ Τὰ πράγματα , καὶ Τὰ μέλη Τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς , Τῶν ὄποιων Τὰ ὄνοματα τα ὑποσημειοῦνται , ἐγγίνωνται διὰ Τὴν ἐκταλήγωσιν Τοῦ χρέους Τούτῳ , μέλλοντα νὰ δώσουν λόγον εἰς Τοὺς Συνδρομητὰς περὶ Τῆς χρήσεως Τῶν εἰρημένων χρημάτων .

Οι κύριοι Συνδρομηταὶ εἰδοτοιοῦνται , ὅτι διὰ πλειοτέρων εὔκολιαν ἡμισοδοῦν νὰ πληρώσουν Τὰς Συνδρομάς των Τόσον εἰς Τὸν κύριον Σηταυροφύλακα , ὅσου πρὸς Τοὺς κυρίας Δεῦνα de Choiseul , δρόμος Joubert , ἀριθ . 37 · Laffitte , δρόμος d' Artois , ἀριθ . 13 · Κέρμητα Augene de Karcourt , δρόμος dē B . ἀριθ . 105 · M: Ternaux φόρος Τῶν νικῶν · M: Benjanim Delesert , δρόμος Coquerton , ἀριθ . 3 · M: Cassin , δρόμος Turenne , ἀριθ . 12 .

Σημειωτέον ὅτι ἡ αὐθόρμητος αὕτη συνδρομὴ δὲν ἡμιπορεῖ νὰ εἴναι ἀλιγωτέρα Τῶν πεντήκουντα φράνκων , Τὰ ὄποια ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἀφεύκτως ἔκαστος Συνδρομητῆς διὰ νὰ καταγραφῇ εἰς Τὸν Κατάλογον Τῶν συνιστόντων Τῆς ὑπὲρ Τῶν Ἐλλήνων φιλανθρωτικῆν Ἐπαργείαν μελῶν .

Παρίσιοι ἐν Μηνὶ Μαρτίῳ 1825 .

ΚΑΤΑΔΟΓΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΟΣΑ ΣΤΝΙΣΤΩΣΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ .

M: André (Trésorier).
M: le Comte de Chateaubriand .
M: le Due de Choiseul .
M: le Due de Dalberg .
M: Benjamin Delesert .
M: le Comte Mathien Dumas (Censeur).
M: Eynard .
M: Amb. Firmin Didot (secrétaire).
M: le Due de Fitz James .
M: le Comte Eugène de Karcourt .
M: le Comte Alexandre de Haborde .
M: Laffitte (Commissaire des fonds)

M: le Comte Alexandre de lameth : (Vice Président).
M: le Duc de la Rochefoucauld Liancourt (Censeur).
M: le Comte de Lastegrie (Vice Président).
M: le Comte de Saint-Aulaire .
M: le Comte Sebastiani .
M: le Baron Staël .
M: Ternaux . (Président).
M: Villemain
M: Haine de Villevesque

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιου Την 14 Μαΐου.

"Ιδομεν εἰς τὸν ἀρ. 108 τοῦ Φίλων Νόμου θέστωσιμά τι τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ, ἐν φαναρέσσεται ὅτι μετὰ τὴν ἄλλων ἀνταρτῶν διῆλθε καὶ ὁ Νικήτας Σταυρατελόπελος εἰς τὴν Πελοποννήσον· διὰ νὰ πληροφορῆται ὅμως τὸ κοινὸν τὴν ἀλήθειαν, δὲν βλέπομεν ἔξω τοῦ χρέως μας νὰ διαδηλώσωμεν, ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος εἰδίσκεται ἐνταῖνα εἰς τὴν πόλιν μας, καὶ πολεμᾶ μὲ τὴν συνειθισμένη τε γενναιοκαρδίαν τοὺς ἔχθρούς τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατριδός. Εἰς τὴν γενομένην κατὰ τὰς ἄρχας τῆς πολιορκίας μας ἔξοδον ἐκβῆκε καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων, ἔνθα πραγματικῶς ἔδειξεν ὅτι ἡ μάχαιρά του δὲν ἀληρομόνησε τὴν παλαιάν της τέχνην.

"Ο Νικήτας δὲν θέλει καταδεχθῆ ποτὲ νὰ περιταλεχθῇ εἰς φαδιθρίας, καὶ νὰ λάβῃ θελαὶ δὲν αὐτὰς· τὸν ἐγγυωτάσαμεν ὅτι παῦντας πτωχὸς ὡν, δὲν ἔχει χρείαν νὰ κολακένσῃ καὶ νέντα, οὕτω καὶ ἐλεύθερος ἐκ γεννετῆς, δὲν γνωρίζει ἄλλως ἔχθρούς παρὰ τοὺς τούρκους. Μαρτυροῦμεν δὲ μὲ ίψηλὴν φωνὴν, ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος ἄλλα φρονήματα δὲν ἔχει, εἰμὴ νὰ ἀξιωθῇ διὰ νὰ ιδῇ τὴν Πατριδά τα ἀλευθέρων, τοὺς συνταπτιώτας τε ἐνωμένας, καὶ διοικημένας ἀπὸ τοὺς Νόμους καὶ ἀπὸ δικαίους καὶ φιλανθρώπους Διοικητάς.

Ἐγγχώριοι εἰδήσεις, τὴν αὐτήν.

Οἱ Τούρκοι ἔξακολυθοῦν νὰ ἐνδυναμώσουν τὰ περιταφρώματά των· κατεσκεύασαν καὶ ἔτερον πληγσίους τοῦ περιτειχίσματός μας ἀντικανονοστάσιον· καὶ ἐπ τούτῳ φαίνεται ὅτι ἔχει σηνωδὸν νὰ περιτειχίσωσι (flanquer) τοῦ Ιγνατίου καὶ Ματότζαρη τὰ κανονοστάσια· πυροβολοῦσιν ἐν τοσούτῳ οἱ ἔχθροι συνεχῶς τὸ προτείχισμα τοῦ Ματότζαρη, προσπαθοῦν-

τες νὰ βάλωσιν εἰς ἀταξίαν τὰ πυροβόλα τα· "Η δραστηριότης ὅμως καὶ ἐμπειρία τὸν Ἐλλήνων τοὺς διαλύσσοντας αὐτὰ τὰ σχέδια. Απὸ τὸ πρωὶ ἔως τὸ ἀπόγευμα δὲ πυροβολισμὸς ἥκολούθησεν ἀνατάσσωντος ἀπὸ τοὺς τούρκους κατὰ τῆς πόλεως μας μᾶλλον, ἢ τῶν κανονοστάσιων. Ἐσίσης ἥκολούθησε, καὶ ἀπὸ μέρης μας.

Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν υὔκτα οἱ ἔχθροι μᾶς ἔρριψαν μερικὰς βόμβας. Ἐρρίφησαν δὲ καὶ ἀπὸ τὸ κανονοστάσιον μας. Αυτώνιος Κοκίνης, μερικαὶ ἐπιδεξιώτατα σημαδεύμέναι Γρανάται. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν ὅχι μόνον ἐνοχλεῖ τοὺς ἔχθρους, ἀλλὰ φονεύει καὶ πληγάνει πολλοὺς τῶν ἐργατῶν καὶ στρατιωτῶν των. Αθυμία μεγίστη ἐσπινδατεῖ καθ' ὅλον τὸ ἔχθρικὸν στρατόπεδον. Αἱ Γραφαὶ ἥρχισαν νὰ τοῦ ἐλλείπωνται· καὶ ἐπειδὴ ὅλαι τοῦ Ρούμελη-Βαλεσῆ αἱ ἐλτοίδες ἐπιστηγεῖζονται εἰς τὸν στόλον των, τὸν ὅποιον δὲν βλέπεται ποτὲ νὰ φανῇ, ἀλλα παρὰ τὴν λειτοταξίαν καὶ τὴν ἄκραν δυσαρέσκειαν δὲν βλέπεται τις εἰς τὸ στρατόπεδον των· τὰ σύρομενα ἀπὸ τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκούνιν βόλια φονεύνει καὶ πληγάνει καθημερινῶς τοὺς πυροβολιστὰς τῶν ἔχθρων.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Ταύτην τὴν υὔκτα ὁ πυροβολισμὸς ἔγινεν ἀμοιβαίως μετριώτερος. Τὸ πρωὶ ἔρριφθησαν ἀπὸ τούς ἔχθρους μερικαὶς κανονιαῖς πολλὰ ἀδύνατοι, καὶ παρετηρήσαμεν ὅτι ἀπὸ διὰ βόλια μᾶς ἔρριψε πέτρας· φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἔχει ἐλλείψιν καὶ ἀπὸ πολεμεφόδια· καὶ ἥξενρομεν βέβαιως ὅτι ἐκ Πατρῶν δὲν τοῦ μετακομίζεται τίσσοτε πλέον, καὶ τοῦτο θέλει ἐπιβαρύνει βέβαια τὴν κρίσιμην τὰ στιγμήν.

Μεταξὺ τοῦ κανονοστάσιου Φοαγκλίνι καὶ Κοραῆ οἱ Ἐλληνες κατεσκεύασαν καὶ ἔτερον ἀφιερωμένον εἰς τὸ ἔνδοξον ὄνομα τοῦ Στρατηγοῦ Νοσμάν, ὃς τις προσφέρειν μεγίστας ὑπὲρ τοῦ ιεροῦ μας ἀγῶνος ἐκδιλεύσεις, ἀπέκτανε εἰς Μεσολόγγιον.

Τὴν 16 Τοῦ αὐτοῦ.

Απόστασμα γράμματος ἐξ Ἰθάκης Τὸν 15
Μαΐου περιέχει τὰ ἀκόλθια.

“Τώρα λαμβάνω Τὴν εὐκαιρίαν νὰ σᾶς φανερώσω ὅταν εἰδήσεις χαροπασάς νεωστὶ ἐλάσσονεν περὶ Τοῦ Νεοκάστρου, ὅτι ἐν φῶ οἱ ἡμέτεροι εὑρίσκοντο εἰς ἀπελασίαν, ἔφθασαν 16, 000 στρατεύματα Τῆς Πελοπονήσου, τὰ δισοῖς Τοὺς ἑνεργάρρυναν Τούσσον ὥστε ἐξῆλθον ὅσοι Ψήτον εἰς Τὸ Κάστρον καὶ ἔχαλαταν Τοὺς Τούρκας· ἐκράτησαν δὲ εἰς Τὸ φρούριον Τὸν Δεσπότην Μοθώνης, καὶ Τοὺς Τζέες Τούρκων, οἵτινες εἶχαν ὑπάρχεις διὰ τὰ κλείσωσι τὰς συνθήκας· ἐν Τοσούτῳ, πολλοὶ Τὸν ἔχθρον ἔσιώχθησαν ὡς εἰς Τὴν Μοθώνην· τὰ δὲ εἰς Νεόκαστρον Τούρκικα καράσια, ἔφυγον, καὶ κυνηγοῦνται ἀπὸ τὰ ‘Ἐλληνικά.

Συνέχεια Τῆς Μεσσηνιακῆς ἐπιστολῆς, περὶ Τῆς μεσολαβήτεως Τὸν Συμμαχικῶν Δυνάμεων εἰς Τὴν ὑπόθεσιν Τῆς Ἐλλάδος.

Τὸ Τιρινόν Τὸν Συμμαχικῶν Δυνάμεων σύστημα, ἀγνοεῖται θεμελιωμένον εἰς τὰς ἀρχὰς Τῆς ιστορίας καὶ Τῆς θεοσκείας, φαίνεται ὅμως ὅτι ἀποχωρίζεται ἀπὸ αὐτὰς, ὅταν τρέψκεται νὰ προσαρμοσθῇ εἰς Τὴν Ἐλλάδα. Τὰ σύστημα τοῦτο περιτλέκει τὸ πρόσθιμα, καὶ ἀμαριοῦν Τοῦ Ἐλληνικοῦ ἐπιχειρήματος τὰ αἴτια (ὁ σκοτώσας Τὸν δισοῖς εἶναι ὅντως η σύστασις τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ Τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ), παριστάνει αὐτὰ ὡς ὑπόθεσιν ἀδιάφορον διὰ τὰ πολιτικὰ Τὸν Χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων συμφέροντα, καὶ ἀπὸ τὰ γενικὰ Τῆς Εὐρώπης ἀποχωρισμένην· καὶ οὕτως η ἐλευθέρωσις ἐνδειχθεῖται ἐν τοῖς Χριστιανικοῦ λαοῦ, δῆτις περὶ τοῦτον αἰώνων στενάζει ὑπὸ Τὸν ἐπινειδιστον Τῆς βαρβαρικῆς διατείας διηγὸν παριστάνεται ὡς ἐναντία εἰς τὰς ἀρχὰς Τῆς Ιερᾶς Συμμαχίας καὶ τὸ ἀπὸ ἀρχῆς Εὐρωπαῖον καὶ παλαιόθεν Χριστιανῶν Τοῦ Ἐλλήνων ἰθνος θεωρεῖται ὡς ἀποκενωμένου Τῆς μεγάλης αἰκονογενείας, ἀπὸ Τὴν δισοῖς

οὔτε πρέπει οὔτε δύναται ποτε νὰ χωρισθῇ, καθότι κατὰ φύσιν καὶ δικαίωμα εἶναι μέλος προσκολλημένου καὶ ιλάδος προκαταρκτικός.

Ἐν Τοσούτῳ μὲ δῆλην Ταύτην Τὴν φαντασιώδη ἐναντιότητα, Τὴν δισοῖς ψητοῦν νὰ ἐμβάλωσι μεταξὺ Τὸν πολιτικῶν Τῆς Εὐρώπης καὶ Τὸν δετῶν Τῆς Ἐλλάδος συμφέροντων, βλέπομεν ὅτι ἐμμέσως προνοοῦσι περὶ Τῆς μελούσης Τούχης Τῆς Ἐλλάδος. Θέλει ὅμως ἔκαστος νὰ ἐνεγγῆ κατὰ Τὴν ἐπιθυμίαν των, καὶ δισοῖς τὰ ιδιαίτερά των πάθη καὶ συμφέροντα Τὸν ὑπαγεγενέντος.

Πολλοὶ Τὸν ἐν τοῖς ἀξιώμασιν, ἵκανοι νὰ κρίνωσιν ἀφ' ἑαυτοῦ των περὶ Τῆς ἀληθείας Ταύτης ἀν δὲν ἔθελον ἀφίνεσθαι νὰ ἀστατῶνται ἀπὸ τὰς προληψίεις, εὐχαριστῶνται καλήτερον νὰ θεωρῶσι τὰ πράγματα μέ σημα πλαστὸν παρὰ νὰ εἰσχωρῶσι· μὲ εὐθυκρισίαν εἰς τὸ βάθος Τοῦ ζητήματος, καὶ νὰ τὸ ἐρευνῶσιν εἰς Τὴν ἀρχήν των. “Οὐεν καὶ ἀπὸ τὸ ἀσύνδετον Τὸν ιδεῶν, ἀντὶ νὰ σαφηνισθῇ, γίνεται μᾶλλον σκοτεινὴ καὶ περιτετλεγμένη ἡ ὑπέρεσις, ἀντὶ νὰ ἀποφασισθῇ ἐμπερδεύεται περισσότερον τὸ πρόθλημα, καὶ καταντᾶ νὰ προτιμᾶται εἰς τὰς γράμμας Τὸν Τοιούτων ἡ ἀτώλεια μᾶλλον· Τῆς θετῆς ὑπάρξεως ὀλοκλήρως ἔθνες, παρὰ νὰ θεραπευθῇ ἐν δεινὸν ὄντων φορον καὶ ἀβάστατον. Οὗτοι νομίζεν, ὅτι ἡ ἐλευθέρωσις Τῆς Ἐλλάδος θέλει προξενήσει τὸ πλέον ὀλέθριον ἀποτέλεσμα εἰς Τὴν πολιτικὴν Τῆς Εὐρώπης πλάστηγα· καὶ μὲ δῆλον ὅτι Τόσα συμβεβηκότα, τὰ δισοῖς μυριάκις ἀνέτρεψαν ἐκ θεμελίων Τὴν φαντασιώδη οἰκοδομὴν Τῆς οἰκειωτούμενης Ταύτης ἴστοροτοίας, δὲν ἐποδέξησάν ποτε αἰσθαντικήν Τινά ἀταξίαν εἰς τὰς ἀμοιβαίας Τὸν λαῶν σχέσεις, φανούνται μὲ δῆλον Τοῦτο εἰσέτι ὅτι δρέγονται νὰ πιστεύωσιν, ἡ Τούλαχιστον νὰ δίδων εἰς Τοὺς ἄλλας νὰ πιστεύωσιν, ὅτι ἡ σωτηρία Τῆς Εὐρώπης ἔβαρτάται μένον καὶ μένον ἀπὸ Τὴν πολιτικὴν Τὸν Τούρκων ὑπαρξίαν καὶ ἀπὸ Τὴν βαρβαρικὴν Τῆς Ἐλλάδος καθυποδούλωσιν.

(‘Η συνέχεια ἀκολεύθει..)